

עת"א 34214/09-15 - מוחמד עבד אל עאל (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

27 אוקטובר 2015

עת"א 34214-09-15 עבד אל עאל(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר	מוחמד עבד אל עאל (אסיר), ע"י ב"כ עו"ד ישראל קליין ועו"ד מיכאל סיבוני
נגד המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ע"י היעוץ המשפטי של שב"ס 2. מדינת ישראל ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

פסק דין

העותר עצור עד לתום ההליכים לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום בבית המשפט המחוזי מרכז (ת"פ 43159-03-15 (להלן: "תיק מרכז")). במקביל גם קבוע לדין כתב אישום נוסף בבית משפט השלום בתל אביב (ת"פ 12492-01-15 (להלן: "תיק תל אביב")). יוער כי בתיק תל אביב ניתנה למעשה החלטה לשחרר את העותר ממעצר בתנאים שנקבעו. אלא שהחלטה זו לא יושמה והעותר גם לא הפקיד את הערובה הנדרשת, לאחר שנעצר עד לתום ההליכים ע"י בית המשפט המחוזי מרכז. העותר מוחזק במעצר במתקן הכליאה שבקישון, סמוך לחיפה. העותר פנה לגורמי שב"ס בבקשה להעבירו למתקן כליאה באזור המרכז ובקשותיו נדחו. מכאן העתירה שבפני.

בטרם אתייחס לגוף העתירה יצוין כי לעתירה צירף ב"כ העותר מכתב פניה לקצין האסירים בכלא קישון. לא ברור מתוכן העתירה האם נעשו פניות לוועדת העברות של שב"ס או לגורמים נוספים. מצאתי לנכון להעיר זאת מאחר ולא ברור האם מוצה ההליך המנהלי תקין בטרם פניה לבית המשפט.

עיקר טענותיו של העותר הן כי החזקתו במתקן קישון גורמת נזק להגנתו מאחר וענייניו מטופלים בבתי המשפט בתל אביב ובמרכז. המרחק מקשה על הקשר עם עורכי דינו ופוגע בהגנתו. עוד נטען כי החזקתו בצפון פוגעת גם בקשר עם משפחתו שמתקשה להגיע ולבקרו בבית המעצר.

לאחר שעייתי בכתבי הטענות ובכל החומר החסוי שהוגש ע"י ב"כ שב"ס. החלטתי לדחות את העתירה, בכפוף לאמור להלן.

ראשית, ראוי הזכיר את הכלל כי לאסיר ו/או לעציר אין זכות קנויה "לבחור" את מתקן הכליאה בו יוחזק. עניין זה מסור להחלטתם של גורמי שב"ס בהתאם לשיקול דעתם המקצועי. מובן כי בהפעלת שיקול הדעת על שב"ס להביא בחשבון, בין היתר, נתונים הקשורים למשפחתו של הכלוא, המקום בו מתנהל משפטו וכד'. ואולם שיקולים אלו הם רק חלק ממכלול השיקולים שיש להביא בחשבון.

מעיון בתגובת שב"ס והחומר שצורף לה עולה כי בקשות העותר נבחנו ונדחו. הטעם לדחייה הוא שבמתקני הכליאה שבמחוז מרכז (וכן במתקנים נוספים הן בדרום והן בצפון) כלואים אסירים ועצורים שיש להם סכסוכים עם העותר. העברת העותר למתקני הכליאה שבמרכז עלולה לחשוף אותו ואחרים לסיכון מעצם אפשרות של מפגש עם אותם עצורים/אסירים. מטעם זה נדחתה הבקשה.

טעם נוסף לדחיית הבקשה הוא מידעים המצביעים על התנהגות שלילית של העותר הן במערכות יחסים בין עצורים בתוך מתקן הכליאה שבקישון והן במערכות קשרים עם גורמים עבריינים מחוץ לכלא במטרה לביצוע עבירות מחוץ לכלא ובתחומם. מדובר במספר רב של מידעים ממקורות שונים ומוצלבים.

בנסיבות אלו קיים טעם סביר שלא להעביר את העותר לאזור המרכז, כפי שהחליט שב"ס, הגם שהדבר מטיל קושי על משפחתו של האסיר.

עם זאת ראוי הוא שהחזקת אסיר, ובעיקר עצור המנהל את משפטו, לא תהווה מכשול לניהול הגנתו בצורה ראויה. במקרה שבפני בחנתי את שני התיקים המתנהלים בתיקי תל אביב והמרכז.

בתיק מרכז קבוע, לעת הזאת, דיון אחד ליום 10/11/15. עד כמה שעולה מהתיק, טרם ניתנה תשובה לכתב האישום. ממילא לא ידוע כעת האם יהיה צורך בשמיעת ראיות. ואם יהיה צורך - מועדי ותדירות דיונים. מכאן שלפחות בשלב זה הפגיעה בהגנת הנאשם עקב החזקתו במרחק מהמרכז אינה משמעותית.

כך גם בתיק המתנהל בתל אביב. גם שם קבוע דיון בודד ליום 24/1/15. טרם ניתנה שם תשובה לאישום ולא ברור כלל מה תהיה התשובה, ככל שהדבר נוגע לניהול הדיון. לכן, וגם בתיק תל אביב, לפחות בשלב זה הפגיעה בהגנת הנאשם עקב החזקתו במרחק מהמרכז אינה משמעותית.

עם זאת, ומבלי לגרוע מהאמור לעיל, ראוי הוא שבקשתו של העותר תיבחן שוב בעתיד. זאת בשים לב לתנועת אסירים ועצורים בבתי הכלא השונים באופן שיתכן שבאחד ממתקני הכליאה לא יהיה עוד גורם סיכון המונע את העברת העותר לאותו מתקן ובשים לב להתפתחויות בהתנהלות תיקיו בבתי המשפט שבתל אביב ובמרכז.

ככל שיקבעו בעתיד מועדי דיון בתיקי המרכז ותל אביב, ובעיקר מועדי שמיעת עדויות, ובהנחה שאלו יהיו מועדים סמוכים זה לזה בשים לב לעקרון רציפות שמיעת הראיות, כי אז יהיה נכון לבחון שוב את אפשרות העברתו של העותר למתקן

כליאה הקרוב יותר למרכז. כל זאת כדי למנוע חשש לפגיעה בהגנתו של הנאשם.

בסיכומי של דבר, ובכפוף להנחיה לבחון שוב את בקשת העותר בעתיד ובתוך פרק זמן סביר, תוך התחשבות, בין היתר, בצרכי ניהול משפטי במרכז ובתל אביב, אני מורה על דחית העתירה.

החלטת שב"ס בעניינו של העותר התקבלה במסגרת סמכות שב"ס, מטעמים ענייניים וסבירים ובהתבסס על תשתית ראיות מנהליות ראויה. לא מצאתי עילה להתערב בהחלטה.

העתירה נדחית.

החומר החסוי שהוצג לעיוני יוחזר לשב"ס ויועמד לעיון בית משפט מוסמך, ככל שהדבר ידרש.

המזכירות תשלח עותק פסק דין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ו,
27 אוקטובר 2015, בהעדר
הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא